

Όλο το ρεπορτάζ των Νέων για τους νεομετανάστες που κατέληξαν άστεγοι

Ελληνες πήγαν στην Αυστραλία για μια καλύτερη ζωή κι έγιναν... κλοσάρ

«Στην Ελλάδα...; Τι να κάνω στην Ελλάδα; Πες μου τι να κάνω εκεί?». Του είπα «Μα και εδώ τι κάνεις?».

Και μου απάντησε «Η Ελλάδα χάθηκε, πάει, τελείωσε...».

Διανύοντας τον έβδομο και ψυχρότερο μήνα του έτους, αρκετές νύχτες στην Μελβούρνη οι ελάχιστες τιμές πέφτουν κάτω από τους 0 βαθμούς Κελσίου. Εκτεθειμένοι σε αυτό το κρύο, στην πείνα, σε κάθε είδους απειλές, χιλιάδες άνθρωποι ζουν άστεγοι εκεί, στην χώρα που θεωρήθηκε η Γη της Επαγγελίας από αρκετούς κατοίκους της νοτίου Ευρώπης τα τελευταία χρόνια. Περπατώντας στα στέκια των αστέγων ακούς κάποιες φορές ελληνικά. Είναι ομογενείς, συνήθως δευτερης γενιάς ή απλώς Ελληνες που έφτασαν στην Αυστραλία αναζητώντας λύση στο προσωπικό τους αδιέξοδο και τελικά κατέληξαν άστεγοι στους δρόμους μιας ξένης χώρας. Πολλοί έχουν ψυχολογικά προβλήματα ή είναι εθιομένοι στα ναρκωτικά.

Σύμφωνα με τη Στατιστική Υπηρεσία της Αυστραλίας οι άστεγοι στη χώρα έχουν αυξηθεί κατά 14% την τελευταία πεντετεία φτάνοντας τους 116.427 ανθρώπους. Το 30% αυτών, όπως αναφέρεται, έχει γεννηθεί στο εξωτερικό. Πρόσφατο ρεπορτάζ του αυστραλιανού τηλεοπτικού δικτύου sbs έκανε ειδική αναφορά στους Ελληνες που ζουν

στους δρόμους της Μελβούρνης, υπολογίζοντάς τους σε «δεκάδες».

«Είναι πολύ λυπτρό. Αυτοί οι άνθρωποι είχαν προβλήματα, μάζεψαν όλες τις οικονομίες τους και πήραν στην Αυστραλία, συνήθως σε συγγενείς ή σε γνωστούς τους. Κάποιοι είχαν ψυχολογικά προβλήματα ή εξαρτήσεις από πριν και εδώ επιδεινώθηκαν με αποτέλεσμα να βρεθούν στον δρόμο», λέει στα «NEA» η ομογενής Ελένη Ανδριανάκη, ψυχολόγος και νοσοκόμα, π οποία ως υπάλληλος του αυστραλιανού κράτους προσφέρει βοήθεια στους άστεγους της Μελβούρνης. «Από τη στιγμή που μένεις άστεγος μπαίνεις ούτως ή άλλως σε έναν φαύλο κύκλο ναρκωτικών, αλκοόλ, ακόμη και πορνείας για τα κορίτσια», συμπληρώνει. «Η Εκκλησία βοηθά αυτούς τους ανθρώπους ως έναν βαθμό, όμως το πρόβλημα είναι σοβαρό. Πρόσφατα συνέλαβαν δύο κοπέλες και τις έφεραν στην υπηρεσία όπου εργάζομαι. Η μία είχε έρθει από την Ελλάδα, γνωρίστηκε με κάποιον που την έκανε βαπτοράκι, δεν ήξερε ούτε αγγλικά για να συνεννοθεί. Με παρέμβασή μου μπήκε κάποιος δικηγόρος για να τη βοηθήσει», λέει. Το μεγαλύτερο πρόβλημα, σύμφωνα με την κ. Ανδριανάκη, είναι ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν καμία ορατή προοπτική, ένα κίνητρο που θα τους βοηθούσε να ξεφύγουν από το τέλμα.

«Δουλεύοντας με τους άστεγους συνάντησα ένα αγόρι 26 χρόνων και τον ρώτησα αν θα ήθελε να κάνω μια προσπάθεια για να επιστρέψει στην Ελλάδα. Ήταν εθιομένος σε ουσίες. Κοινώνας με στα μάτια με ρώτησε «Στην Ελλάδα...; Τι να κάνω στην Ελλάδα; Πες μου τι να κάνω εκεί?». Του είπα «Μα και εδώ τι κάνεις?». Και μου απάντησε «Η Ελλάδα χάθηκε, πάει, τελείωσε...».

Αύξηση

Το πρόβλημα δεν αφορά μόνο σε έλληνες μετανάστες. Στην τελευταία απογραφή που πραγματοποίησαν οι αυστραλιανές αρχές καταγράφεται ότι το 15% όσων μετανάστευσαν στην Αυστραλία την περίοδο 2011-2015 είναι άστεγοι διαβιώντας σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες. Σχολιάζοντας τα στοιχεία, η πρόεδρος της Ομοσπονδίας των Συμβουλίων των Εθνοτικών Κοινοτήτων της Αυστραλίας δήλωνε τον Μάιο του 2018: «Οι αριθμοί δείχνουν πόσο ευάλωτοι είναι οι νεοαφιχθέντες μετανάστες στην Αυστραλία. Τη μεγαλύτερη ανάγκη για βοήθεια την έχουν τον πρώτο καιρό - και αν η περίοδος αναμονής τους για κοινωνική πρόνοια επιμπυκνθεί, αυτοί οι άνθρωποι θα τεθούν σε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο». Σύμφωνα με ανεπίσημες εκτιμήσεις, κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης το με-

ταναστευτικό ρεύμα των Ελλήνων προς την Αυστραλία υπερέβη τη μετανάστευση της δεκαετίας του '60: Υπολογίζεται ότι περίπου 40.000 Ελληνες έκαναν αυτό το μακρινό ταξίδι από το 2010 και μετά αναζητώντας μια καλύτερη ζωή. Οι περισσότεροι ήταν νέοι, πτυχιούχοι και οι ίδιοι ή συγγενικά τους πρόσωπα είχαν ήδη κάποιους σχέση με τη χώρα. Είναι οι άνθρωποι που στην Αυστραλία αποκαλούνται «νεομετανάστες» ή «παιδιά της ελληνικής κρίσης».

Παραπληροφόρων των μεταναστών
Ο ξενιτεμός των Ελλήνων στην Αυστραλία εν μέσω οικονομικής κρίσης δεν ήταν ρόδινος. Πριν από λίγα χρόνια ο ερευνητής του Πανεπιστημίου Monash της Μελβούρνης, Νίκος Γκολφινόπουλος, πραγματοποίησε μελέτη σε σχέση με τις συνθήκες που συνάντησαν οι νεομετανάστες που έφτασαν στην Αυστραλία από το 2008 και μετά. Η πλειονότητά τους, άνθρωποι πλικίας από 19 έως 39 ετών, έκαναν λόγο για «παραπληροφόρων των Ελλήνων σε σχέση με την κατάσταση που επικρατεί στην Αυστραλία». Η εικόνα «του εργασιακού παραδείσου, των πολλών ευκαιριών για επιτυχία και πλουτισμό και τη πλουσιοπάροχη βοήθεια των ελληνικών κοινοτήτων προς τους νεοφερμένους» ήταν πλασματική...

Greek Orthodox Archdiocese of Australia

Estia Foundation of Australia
5-7 Pearson St Gladesville NSW 2111,
P.O. Box 17, NSW 2111
Tel: (02) 9879.8000, Fax: (02) 9817.8139
admin@estia.org.au | ABN 28 070 330 997

ESTIA FOUNDATION OF AUSTRALIA

The Estia Foundation of Australia is an organisation registered with Australian Charities and Not-For-Profit Commission and is registered with the Australian Securities Commission

The Estia Foundation of Australia was established in 1994 under the guidance of His Eminence the late Archbishop Stylianos who was the President of the Organisation. His successor is His Eminence Archbishop Makarios Primate of the Greek Orthodox Church in Australia. The CEO of the Estia Foundation of Australia is the Very Reverend Father Angelo Alifierakis.

The Estia Foundation of Australia cares for young adults with intellectual and physical disabilities in permanent accommodations and provides overnight short term accommodation in one of the facilities. The Estia Foundation of Australia is an NDIS Service provider registration number, 95386041.

There has been confusion with another organisation, Estia Health. Estia Health provides aged care facilities and is a public company, listed on the Australian Stock Exchange ASX and also uses the name "Estia".

The Estia Foundation of Australia has been known as ESTIA since its inception since 1994

The Estia Foundation of Australia is a separate/different organisation to Estia Health. The two organisations have no connection and are not related in any way.

The Estia Foundation of Australia is a charity/benevolent institution and relies on fundraising in order to remain operational and has tax deductible recipient status.

Should you require further clarification/ please visit our website on www.estia.org.au or phone: 02 98798000 during office hours.

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ

Δεν υπάρχει θέση... «Εκτός κι αν πεθάνει κάποιος»

Η θαυματική επιτροπή που έχει συσταθεί για να εντοπίσει τα προβλήματα του τομέα της φροντίδας πλικιωμένων εξετάζει τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι άμισθοι και άτυποι φροντιστές, καθώς και τις δυσκολίες πρόσβασης σε βραχυπρόθεσμην ανάπauλη.

Ένα αποκαλυπτικό ρεπορτάζ του SBS News έρχεται να καταδείξει τα σοβαρά προβλήματα που εντοπίζει η βασιλική επιτροπή που έχει συσταθεί για να εξετάσει τον τρόπο λειτουργίας των γηροκομείων και γενικά όλων των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες φροντίδας σε πλικιωμένους. Η κα Dot Holt προσπάθησε να βάλει την μπτέρα της σε γηροκομείο για σύντομο χρονικό διάστημα σε επαρχιακή πόλη της Βικτώριας, αλλά όπως της είπαν οι υπεύθυνοι του ιδρύματος στο οποίο απευθύνθηκε «δεν υπάρχει θέση εκτός αν κάποιος πεθάνει». Η κ. Holt πέρασε 12 χρόνια ως φροντιστής πλιάρους απασχόλησης της πλικιωμένης μπτέρας της Dorothy, ενώ έκανε και πέντε βραδινές βάρδιες κάθε δεκαπενήμερο ως νοσοκόμα σε μια εγκατάσταση φροντίδας πλικιωμένων στη Mildura καθώς το μεγαλύτερο μέρος αυτής της περιόδου. Η φροντίδα ενός πλικιωμένου είναι δύσκολη, ανέφερε η 67χρονη γυναίκα στην βασιλική επιτροπή. «Δεν σταματά ποτέ. Είναι σαν να έχεις ένα παιδί στο σπίτι. Όλη η ζωή περιστρέφεται γύρω από την φροντίδα του πλικιωμένου, να πεί νερό, να φάει το φαγητό του, να κοιμηθεί». Η κ. Holt είπε ότι δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να βάλει την μπτέρα της σε γηροκομείο έσω και προσωρινά και αισθανόταν τύφεις ακόμα και όταν χρειάστηκε να κάνει ένα διάλειμμα. Αρχικά κατάφερε να βάλει την μπτέρα της για σύντομο χρονικό διάστημα στο γηροκομείο που εργαζόταν αλλά στη συνέχεια όταν χρειάστηκε να την ξαναβάλει γιατί και η ίδια αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας, αυτό στάθηκε αδύνατον. «Θέλει να κάνω ένα διάλειμμα και έψαχνα να βρω θέση για την μπτέρα μου σε κάποιο ιδρυμα στη Mildura και μου είπαν θα πάρετε όταν θα υπάρχει διαθέσιμο... δηλαδί αν κάποιος πεθάνει». Η κ. Holt δήλωσε ότι βρήκε ευκολότερα προσωρινή φροντίδα για την μπτέρα της όταν μετακόμισε στην κοιλάδα Barossa στη νότια Αυστραλία το 2015, αν και την τελευταία φορά που ήθελε ένα διάλειμμα μιας εβδομάδας της είπαν ότι θα έπρεπε να βάλει την μπτέρα της στη γηροκομείο για τέσσερις εβδομάδες τουλάχιστον. Η κ. Holt είναι ένας από τους πολλούς ανθρώπους που φροντίζουν μέλη της οικογένειας τους και κατέθεσαν τις εμπειρίες τους στη βασιλική επιτροπή, που αυτή την περίοδο επικεντρώνεται στις ανάγκες των απλήρωτων φροντιστών. Η κ. Holt, της οποίας ο 97χρονη μπτέρα έχει ελαφριά άνοια και μετακόμισε σε γηροκομείο το 2016, δήλωσε